

(néhány lényegtelen holmi)

(csend kéne csend
olyan zivatarelőtti
mikor azt mondod nincs szél
mikor azt mondom pihen
pedig
fák mögül izmait megfeszítve figyel
jelre vár
csend kéne
de a mennydörgés tudása nélkül)

(kell legyen egy vers ami nem szól semmiről
és befogadható érzékszervek nélkül
vagy hiába volt minden
a formátlanság a tökéletes forma
de nem tudok nem bírok
három dimenziós varázslatok nélkül nem akarok
még nem)

(nálam volt a tudás
de nem engedték át a vámon
csak egy-két foszlányt
azt is úgy ha
földi szavakra váltom)

az alvó

gyöngy születik kagylóhéj homlokon
billeg a lélek a száj peremén
tündér táncol pókláb pillák mögött
húrokat pengetve mosolyt üzen

szeptember

lepke leng a lusta ég alatt
az első holt levél is éjjel
szilvalopó borz szőnyege lesz
de most még peng ég és föld között

október

fa aranylik	vagy csak gondolom
hernyó lézeng	fosztott lomb között
puszta égen	piros heg rikít
füst savanylik	begombolkozom

de

elébed nem állok
kezedhez nem törleszkedem
kicsire gömbölyödöm
elrejttem szemem
de
ha mozgó világban
csak én vagyok
mozdulatlan
kihívás az is
törődj velem